UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

IV

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

Visual Library

χόλια εἰς τὸ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ

εἰδύλλιον α.

Επιγράφεται δὲ πρὸν εἰλύλλιον, βουκολιασά, ἣ νομεῖς, βαυτῖος καὶ κορύδων. ἡ δὲ ὑπόθεσις, ἐν ᾗ προσήκουσα πρόσεστι πάθη τόπῳ.

Βά. Εἰπέ μοι ὦ κορύδων τίνος αἱ βόες, ἢ ῥα Φιλῶνδα;
Κο. Οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος. βόσκῃν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε.
Βαυ. Ἦ πᾶς ἐν κρύβδαν τὰ πθέπωδρα. Ἦπου ὄντως αὐτὰς λάθρα κατὰ τὰ πρόσ ἑωέραν ἀμέλγῃς; δ' γὰρ ἐν οἱ δωρεῖς, ἀντὶ τᾶς σφὲ χρῶνται. εἰώθασι δὲ οἱ νομεῖς μετὰ δὲ δὺ δεωπότας ἀμέλξαι δ' γάλα, ὕστερον ἢ αὖρὶ λαθρα ἀμέλγῃν. Αλλ' ὀπέρων ὑφίκῃ τὰ μοχία. οὐδαμῶς δηλονότι, ὅῃ ὀπέρων ὑποβάλλει τὰ μοχία. ὄυρος ἢ πάχα ἄν εἴη πατὴρ τᾶς αἴγωνος. πῶς φησὶ δύναμαι λάθρα ἀμέλγῃν, ὅπὸ γε ὁ πατὴρ τᾶς αἴγωνος, ὑποβάλλῃ τὰ ἴδια. Αὖδ' δέ. ὁ δὲ βουκόλος φησὶν αὖθρν, εἰς πίαν χώραν ὤχεο, ἀφανὴς γενόμθρος ἤδη; οὐκ ἄκουσας; ἄγων νὶν ἐπ' ἀλφεῖον. ἀντὶ τᾶς ἐπὶ τὴν ὀλυμπίαν. πεαρρεῖ γὰρ ἐκεῖσε ὁ ἀλφεός. οὐκ ἀναπέγραπται ὃ ὁ αἴγων νενικηκὼς ὀλύμπια. Μίλων. δὴν κροτωνιάτην μίλωνα φησὶν, ὃν καὶ Αριστοτέλης πλυφάλῃν φησί. λέγει δὲ αὐδὴν ἐν ἡ ἀνδρεῖον. κατεβρόθη δὲ ὄυρος ὑπὸ θηρίων, ἢ κυνῶν. ἐλθὼν δὲ εἰς ὄρος εὑρὼν πνας δένδρον χαίζοντας,

ζοντας, σφῆνα δὲ βάλοντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα, ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε. Καὶ πότε τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁπώπει. ἡ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον ἐνώπιον τοῦ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶδεν. ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸν ἀγῶνα θέλει δηλοῦν. ἢ ἔλαιον ὡοὶ ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἔλαιον, τὸ ἀγριέλαιον, ὅ ἐστι κότινον, ὡοὶ νικηφόροι στεφανοῦνται. Ἄλλως ἡ πότε ἐκεῖνος ἐλαίῳ ἐχρίφρο. ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται. ἤκιστα δὲ οἱ ἀγροῖκοι ἐλαίῳ χρῶνται οὐχ ὡς τινες ἀναγινώσκουσιν ἐλαιόν, ὡς ἀραιόν, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀγριέλαιον, ἐξ οὗ ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὐρὶ ἐκ τοῦ καλλιστοῦς ἢ καλλιστέφανος ἐλαίας γενόμενος ἥδεται. ἥλις ἀπέχει σαλίων ὀκτὼ ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. Βίην ἡ κάρης. κατὰ τὴν βίαν ἡ κράτος, ἤγουν τὴν ἰσχὺν ἐκ πολλῆς. ἐείσατο ἡ ἰσοῦται. Ἄλλως. Βίην καὶ κάλλος, ὁ καὶ κάλλιον. ἵνα μὴ δυσωπήσῃ. βίην καὶ κράτος λέγων. κὴμ ἔφαθ' ἁμαὶ τηρ. ἐμὲ ἔφη ἡ μήτηρ μου, τοῦ πολυδεύκεος ἕνεκα ἀμείνονα κατὰ τὴν ἰσχύν. Ἄλλως. τὸ ἀμφίβολον, ἢ τὸν ἀγῶνα ἔφη κρείττονα τοῦ πολυδεύκεος, ἢ ἐμέ. τὸ δὲ κὴμ ἔφαθ', δύναται ἕνεκα ἡ ἐμοὶ ἔφη. Σκαπάντε. σκαπάνη ὅτι δικέλλα σκαφίον. τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον, ὃ οἱ ἀττικοί, ἄμην. χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ ἀθλητά. μάλιστα δὲ οἱ πύκτες. Ἄλλως. Σκαπάναν, ἤγουν, δικέλλαν. ἢ λιοχάει

ον. ἢ σκαφίον, ὃ οἱ ἀτθικοὶ, ἄμνν λέγουσιν. οἱ γυμνασαὶ, τοὺς ἐχεῶνρ τοὺς γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σκαλοῦντες, καὶ τὰ ἄνω μέρη ἀναξεῶνυντες. Καὶ εἰκοτῶ ρυτόδη μᾶλα. μῆλα, τὰ πρόβατα, τὰ θρέμματα. ἐκ τῆ ρύτου, τὰ κρέατα ρύτων φησίν. ἵνα ἔχῃ κρεοφαγεῖν. ἢ μᾶλα ἐνταῦθα ὀνομάζει τὴν τῶν μήλων λέξιν. καθὰ καὶ μίλων, ῥοιὰν ἔχων ἀγωνίζου. μῆλα τὰ θρέμματα λέγοντες καὶ τὰ ρύτων κρέατα. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, βοείοις ἐχεῶνρ κρέασιν. ὅτι τὰ μῆλα οὐ μόνον τὰ πρόβατα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα, λέγει Ὅμηρος. Ἀνθρώπους τε ἔπαυσεν ὑπὸ χθονί. μῆλα τὰ κόλλ. ὁ τὰ ρυτόδη ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν. Πείσαι δὲ μίλων καὶ τὸς λύκος αὐτίκα λυσῶν. διεχεῖραι ἂν ὁ μίλων καὶ τοὺ λύκου τὰ χίσα μὴ νεοῦ. ὁ λυσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν. ἀλλ' ἴσως λέγει οὗ πίσειν ἂν καὶ τοὺ λύκου ὁ πρὸ τὴν συνήθειαν τὸ μεῖναι. ἢ ὅτι καὶ τοὺ λύκου ἐλιμμένη ἂν ὁ μίλων, ὅπου καὶ ὁ ἐν Αἰγῶνα ὁ ἐν ἀγροῖκον τῶν ὁ ἐν ἀγῶνα ἀπολύσεται ἀναγκασθεῖ. Τὰ δὲ σαμάλαι. αἱ σαμάλαι καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα βοῶσαι ζηροῦσι. σαμάλαι, αἱ νέαι βόες, αἱ εἰς ὁ σαμασθῆναι ὑπόκλαι. Οὐκέτι λῶντι. οὐ σαμῶσι θέλουσι βόσκεσθαι δηλονότι, ζητοῦσαι ὁ ἐν αὐγῶνα. Τὰς πόρτιος. πόρτας τὰς ἀκμαζούσας βοῦς, ἐφ' ἃς οἷόν τε τοὺ ταύρους σείχεσθαι, ἢ ὅν πρεύεσθαι. ἢ τὰς ἐν τῷ πόρῳ, ρυτέσιν ἐν τῇ ὁδῷ ἰούσας. Μὴ πρῶκας πτίζετε. Τὴν σαγόνα τοῦ δρέστου πρῶκα λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ πρωὶ πέμπεσθαι.

σθε. καὶ Καλλίμαχος. Ὥσκεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πε
σοῦσαι, προίκιον ἐκ δηκέως εἶδαρ ἔδων. Οὐδ' ἄν. μὰ τὴν
γῆν. ἄλλοτε μὲν αὐτὴν περὶ δ' ἄισαρον βόσκω. Ἐπ' αἰ
σαίροιο. ¶ Ἄισαρος, ποταμὸς δὲ μέσης τῆς πόλεως
τῶν κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ ὁ
ἄλλος ποταμὸς σικελίας αἴσαρος. Κάμυθα. κώμυς,
ἡ δέσμη, ἤτοι δ' δεμάτη). Κρατῖνος. Ὁ δὲ μετ' εὐδή
μου τρέχων κώμυθος τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφα
νῷ. ἢ κώμυς, δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς τροφήν. κώμυς,
κώμυθος, ὡς κόρυς, κόρυθος. ¶ Σκαίρει. σκαίρειν κυρί
ως, δ' σκιρτᾷν, ἀφ' οὗ ὁ σκάρος. νῦν δὲ δ' νέμεσθε.
ἔνθα ὁ σκαρθμὸς πρὰ ἀράτω. Λαιτυμνον ὄρος κρό
τωνος. βαθύσκιον δὲ, δ' ἄγαν σύνδενδρον. Ἄλλως. Σκαί
ρει. σκιρτᾷ. ἀναστρέφεται. ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς δὲ,
τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν. περὶ δ' λαιτυμνον δ' ὑπὸ
συνεχῶν δένδρων συσκιαζόμενον. οὗτος γὰρ δ' βαθύ
σκιον. δ' δὲ λαιτυμνον, τινὲς ὄρος τῆς λακωνικῆς
φασί ¶ Πύῤῥιχος. ἀπὸ τοῦ πυρὸς, πύῤῥιχος κατὰ
πραγωγήν. τινὲς προξυτόνως λέγουσι πυῤῥίχος. ἔστιν
οὖν ὑποκοριστικὸν αἰολικῶς. δ' γὰρ καθ' ἡμᾶς πύῤῥι
χος, ὀσκάριος. τινὲς δὲ δ' πύῤῥιχον, ἠπειρωτι
κὸν ἤκουσαν, ἀπὸ πύῤῥου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. δοκοῦσι
δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι, λείψανον εἶναι τῶν πυρυονείων. ἦν δὲ
καὶ πύῤῥος, τριητὴς ἐρυθραῖος, ὥς φησι λυγγεύς. ἢ
πύῤῥιχος κατά τινας, ὁ εὐκίνητος. ἀπὸ τοῦ πυρὸς εὐκι

νήτου ὄντος. ἢ δ' ἐν πυῤῥὸν κατὰ τὴν χροιαν. ¶ Τοὶ τῶν λαμπριαδα. ὁ τῶν λαμπριαδων δῆμος ἀπό τινος λαμπρίου. ὡς δυσμενῶς ἔχων ὁ Βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τοῦ λαμπριάδου φησὶν, εἴθε ὅταν θύωσι τῇ ἥρᾳ. ¶ κρέα νέμωντι οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τοῦ θεοῦ δηλονότι, καὶ ζημιώθη ὁ δῆμος. ¶ Κακοχράσμων ἢ ὁ δᾶμος, ἢ ὁ ταῦρος, ὁ τοῦ λαμπριάδου δηλονότι ὡς κακοῦ ὄντος τούτου τοῦ δήμου ἢ ὁ λάμπριος ἐξ οὗ ὠνομάσθη ὁ δῆμος. Ἄλλως. Κακοχράσμων ἢ ὁ ταῦρος. ἢ ὁ δῆμος. ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς δ' χρῆσθαι αὐτοῦ τινά. ἦν γὰρ τάχα κεράστης. ἢ δὲ δ' εἶναι αὐτὸν λεπτὸν, δηλονότι δ' ἐν ταῦρον ἢ λεπτόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυῤῥός. εἴθε τοιόνδε λάχοιεν οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου. ἤγουν, οἱ ἀπὸ τοῦ λαμπριάδου καταγόμενοι, ὅτε θύουσι τῇ ἥρᾳ. ἵνα δηλονότι μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσιν. Ἐς δ' μαλίμνον. τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτω φασί. ὦν δὲ ἦν στόμα λίμνης περὶ τὴν κρότωνα. ¶ δ' ἐν τροίᾳ δὲ στόμα λίμνης. πιθανῶς δὲ ὦν ὠνόμασται. Ἐς τε τὰ φύσκω μέρη δηλονότι. ὄνομα δὲ ὄρους ὁ φύσκος. ὦν δὲ λέγει, ὡς τοῦ φύσκου ὄρους νομὰς τῆς τηδείας τοῖς βουσὶν ἔχοντος. Τὸν νήαιθον. νήαιθος ποταμὸς κρότωνος. ὠνόμασται δὲ, πρόσον ἐν αὐτῷ, νῆας ποτὲ κατακαῆναι ἑλληνικάς. Λίγιπυρος. ἔστιν ἀκανθῶδες φυτόν. ἢ εἶδος βοτάνης.

πάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακὸς, ἐστὶ δὲ πλαυκίζουσα, εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα, ἀγαθή. Καὶ κνίζα, κνίζα φυτὸν χορτῶδες, ὃ αἱ θεσμοφοριάζουσαι δι' ἣν ἁγνείαν σιβαδοποιοῦνται. δοκεῖ δὲ ἡ βοτάνη φυγαδεύειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις. νόμος δὲ ἦν ἀθυνάμοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ θεσμοφόρια ταῦτα, πεθένοι γυναῖκες, καὶ ὀρφανὸν σεμναί. καὶ τὰ τὴν ἡμέραν τὸ τέλος, τὰς νομίμους βίβλους ἃς ἱεράσ τὸ κεφαλῶν αὐτὸ ἀνέλιθεσαν, καὶ ὠφανεὶ λιτανεύουσαι, ἐπὶ χόνδρ εἰς ἐλευσῖνα. ἡ δὲ ἐλευσὶς, ἐστὶ λιμὴν τῆς ἀτικῆς. Μελίτφα εἶδος καὶ αὕτη βοτάνης, ὃ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον. ὃ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ. φεῦ, φεῦ. προείρητο ὅτι κωμικὴ ἡ δυσκολία. οὐ κοῦν ἀληθῶς εἴρητο. καὶ κωμικοῖς ἁρμόζουσα, καὶ τραγικοῖς. Εὐξῶλα παλύνεται. θύρῶν κυρίως ἡ πρασινώδης ὁμίχλη. παλύνεται δὲ, λεπύνεται ὑπὸ δύρωρος. πάλιν δὲ ἔλεγον, ὃ λεπόπαλλον τὸ ἀλεύρον, πρὸς φαλλιον λέπεται ὃ λευκόν. Ηὗ ἂν φαλλιον ἀλεύροις ἐν ζῷ ἐσθίεσθαι. λυπῶ τ' ἔπαξα ὃ δεύτερον πρόσωπον τὸ πρόσθεν μέσου ἀορίστου, οἱ συρακούσιοι δὲ τὰ προφέρονται. ἐνοήσω ἐνόησα. ἐγραψω, ἔγραψα. οὗ τὸ καὶ ὃ ἔπαξα, ἀντὶ τοῦ ἐπῆξω. ὀνοῦς. φεῦ, ὦ ἀμφορεῖς. πρεύσονται καὶ αἱ βόες εἰς ὄλεθρον, ἐπεὶ ἐπεθύμησας νίκης εἰς κακὸν ἀπεβαινούσης. καὶ ἡ συνεγξῆν πρὸς ἐπῆξω καὶ κατεσκευάσας καλάμοις δηλονότι, ὑπὸ

ὑγρὸς πάλυνέται, ἤγουν λεπύνεται καὶ φθείρεται,
Τοῦ τίναγ' ὄν, νύμφας. ἐκείνη φησὶν ἡ σύζυγος οὐκ
ἐφθάρη, οὐδὲ μεμόλυται μὰ τὰς νύμφας. ἐπεὶ ὁ
ἀγὼν ἀπὼν εἰς τὴν ὀλυμπιάδα ἐμοὶ λῶρον αὐτὴν
κατέλιπεν. ἐγὼ δὲ λωατός εἰμι μελῳδεῖν. Ποτὶ πί
ξαν. ἡ νῦν ὀλυμπάς. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ ἀφαρέως. ἢ ἀπὸ τοῦ
τὸ ἐνδυμίωνος θυγατρὸς, ἔνθα καὶ πισαῖα θυσία ἱε
ρὸν ἦν. μελικτὰς δὲ ὁ μέλη εἰδὼς ἐργάζεσθαι. ζαγω
δικὸς. μελίζω δὲ ζαζωδῶ. Κηῦ μὲν τὰ γλαυκάς. ἡ
γλαύκα, χία δὲ γένος, κρεμαστριόν. γέγονε δὲ καὶ Πο
λεμαῖος τὸ Φιλαδέλφου. ἣν φησὶν ὁ Θεόφραστος ἐ
ραθῆναι κριοῦ. ὁ δὲ ἐπὶ ὀξὺς ἐρυθραῖος, ἢ λέσβιος, με
λῶν τρικτής. Τὰν τε κρότωνα. Ἀλκιμος, καὶ κρότων
ἀκοῦ ὄμοι, καὶ ὁ μὲν, ἐβασί λευσε τῶν κερκυραίων. ὁ δὲ
ἐν σικελίᾳ ἔκτισε κρότωνα. Καὶ δὲ ποτ' ἀῶον. ὁ
πρὸς ἀναθλᾶς τὸ κροτωνιαῖος. ὁ δὲ λακίνιον, ἀκρά
σεια τίς ἐστιν, ἔχουσα ἱδρὸν ἥρας. Ἄλλως. ὁ λακίνιος,
ἀκρωτήριον ἐστιν ὄντα, ἀπὸ τινος λακίνου κορκυραίου
τὸ ὑποδεξαμένου κρότωνα φεύγοντα. Ἄλλως δὲ πᾶν.
Ἐν μὲν τὰ γλαύκης ἀνακρούομαι. ἐν δὲ τὰ τοῦ
πυῤῥοῦ. ἐπὶ τὸ κρουσῶν ὀργάνων λέγεται δὲ ἀνακρούε
σθαι. ἐν τοῦτο δὲ ἀνακρούομαι, ἀντὶ τοῦ μέλπω ἀῶλῶς.
κρότων καὶ ζακονθος, ἡ αὐτή. ὁ δὲ ἑξῆς οὕτως. ἐπαι
νῶ τήν τε κρότωνα, καὶ ὁ ποτ' ἀῶον ὁ λακίνιον. ὁ δὲ λε
καλὴ πόλις ἡ ζακονθος, δι' μέσου λέγεται με

τὰ

τὰ ἐπικείσεως. δ' ἢ ἀῶον, ἢ κ πικῶς οὕτω λέγ κ τὰ.
δεῖ τ' ἢ δ' πρὸς ἕω λέγ κοθ, ἵν' ἢ πρὸς ἀνατολὰς τε
ζαμμένον, ἢ δ' ἕωον χωρὶς τ' προθέσεως. δ' ἢ λακίνι
ον, ἄκρωτήριον δ' ἢν, ἀπὸ πνος λακίνι ὠνομασμένον.
δνέφορε ἢ κ κρώτων τ' ἢ Ἰταλία πόλεων ἐν ἀνδρίᾳ,
κ ἢ λοιπῇ δυσαιμονία. ὅθεν κ εἰς προμιάν ἐλθεῖν,
Μάταια τ' ἄλλα περὶ κρότωνα ἁσεα. Ἀπρὸ τοῦ
κτας ἄγων ὀγδώκοντα μένος. ταῦτα οὐκ ἢ ἄγωνι ἰ
σόρροπ, ἀλλ' ἰδιᾷ ἀσυάνακτι ἢ μιλησίῳ. ὁ θεόκε
ρος τὰ περὶ τ' μιλησίου αὐτ' ἀσυάνακτος ἰσορρόμφα,
εἰς ἄγρονα μετήνεγκε. φασὶ δ' αὐτὸν ἰδιμία νικήσα
τα, κ οἴκοι πρὰ νόμφον, ἐκ δ' ἰδίας ἀπ' λης τ' μεπ
ου λαβέσθ βοός. κ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλθὼ
ρῶν δ' σῶμα, τῇ βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χερὶ
αὐτ'. ὁπλὴν δ' λέγ, τὴν χηλήν. Ἡσίοδ. οὐθ'
ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλὴν οὐδ' ἀπολείπει. τὸ δ' κατα
σκίασθ, ἀντὶ τ' κατέφαπ. ὡς ἔοικε, δ' τὴν ἀλήθεια
ταν ὁ μίλεσιος δν ἄγωνα ἰδιᾷ ἄθλησιν προτέρα πλα.
μάζα δὲ δ' νεομαλλακρον, κ νεοφύρατον ἡμιον. Τ
νεῖ κ δ' ν ταῦρον. ἐκεῖ φησὶν ὁ ἄγων ἐπὶ τ' λακινίου, Ὃ
δν ταῦρον ἔοικε τῇ Αμαρυλλίδι, ἐνεγκὼν ἀπὸ τ
νθ ὄρους, Ὃ πλατάσας τ' ὁπλῆς. Ὃ αἱ πλοῦσαι
γυναῖκες μεγάλως ἐβόησαν, κ ὁ βουκόλος ἐπλάσεν.
Ὦ χαίρεας Αμαρυλλί. ἐπὶ ὁ Κορύδων ἐμνήσθη
δ' Αμαρυλλίδος, ἀνεμνήσθη καὶ ὁ βατίος αὐδ. κ

ἐρωμένη αὐτῷ, πρὸ τοῦ θανεῖν. ¶ Μόνασ σέθεν, ἐλ
λιπικῶς. ἔλλειπεῖν, ὅπου σοὶ ἀπεθανούσῃ, ἀνετέλε
σ' ἂν ἐν λύσῃ δεῖν, ἢ εἰ παντός μου τοῦ πνεύματος ἀπλω
λόρς. Οσον αἴτες ἐμὶν φίλαι, ὅσον ἀπέσβας ἐνταῦ
θα σ' φῶς ἀπόλος ἦν ὁ βάτιος. ὃν εἰκὸς ἦν ἐρᾶν τὸ Α
μαρυλλίδος, ἢ οὐ θεόκριτον. φησὶ δὲ ὑποβολικῶς ὅ
σον αἰ αἴτες φίλαι μοι, ρσοῦτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὁ Α
μαρυλλὶ τελευτήσασα. ἢ ρσοῦτον ἡμῖν ὅσον πρόσφι
λὴς ἀπέσβας, ἤγουν, ἀπέθανες. οὕτως ἂν νοηθείη ἡ ὁ
κωμαῖζων πρὸς αὐτήν. ὅτι φησὶν ὁ Θεόκριτος, κωμά
ζω πρὶ τὰν Αμαρυλλίδα. Αλλως. Οσον ἀπέσβασ.
δ' ὅσον, ἀντὶ τοῦ τόσον. ἤγουν, ρσοῦτον. δ' λέγων οὕ
τως. ὅσον αἰ αἴτες ἐμοὶ προσφιλεῖσ, ρσοῦτον σὺ φίλη
οὖσα ἠλογόπ, ἀπέσβας. ἤγουν, ὀξέλιπες. ἀπέθανες.
¶ Θαρπεῖν χρή. τοῦτο ὁ κορόσων φησὶ παραμυθούμενος
δὲ ν βάτιον, ἵνα μὴ ἀθυμῇ, δ' ἵ τελευτῇ τὸ Αμαρυλ
λίδος. ¶ Ανέλπιστοι δὲ θανόντες. ἀνέλπιστον, ὃ οὐκ ἐλ
πίζεται λαβεῖν, ἢ καταρθῶσαι, ἢ ρουτόπ. ἀνέλπιστον,
ἡ δ' ἐλπίδος ἐστερημένον. καθὸ λέπτη ἐνταῦθα δ', ἀ
νέλπιστοι. Χ' ὡ ζεὺ ἄλλοκα. δὲν δία λέγει δὲν ἄπον
τοῦ νεῦ, ἀντὶ τοῦ ἄερος, ἐν ὡ ρυάζηντη αἰ νεφέλαι. ¶ Τὸν
θαλὸν ξώπον π. θαλὸς ἁπλῶς λέγεται, πᾶν δ' τε
θηλός. κυρίως δὲ ὁ τὸ ἐλαίας βλαστός. Τὰ λύσοα. τὰ
δυσλύωκτα. ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σπύεσθη ἡ ὁρμᾶν, δὴ δ' ἐ
πῶχά. Σίτε δ'. ὁ λέπτης. ἐπίφθεγμα βυκολικόν. ὅ

πῆ λέγουσιν οἱ βυκόλοι. ὁμοίως ἡ δ' φίτία λέπαρ
γος ἢ ὁ λευκός. ἢ ὁ λευκοπρίκιλος. ἢ ὁ λευκόπλευρος.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχων ἢ τοῦ ἀργόν. ὁ δὲ λευκὸν
ἔχων δ' λέρμα. ὁ ἢ ἀπὸ τοῦ λευκὸν ἢ κατὰ τὴν λαπάρ
αν. ἢ λέπεργος, ὁ λευκός. πρὸς δ' ἔχων λέπας ἀργόν,
ἤγουν λέρμα λευκόν. ἢ λευκὸν κατὰ τὴν λαπάραν.
Κυμαίθα ὄνομα βοός, ⲧ αἰγός, πρὸς τὴν κόμυθα·
ἢ πρὸς δ' ἄθη, ⲧ δ' κόμη, τὰς κόμας ἄθας ἔχουσα.
τοτέσι, ξανθάς. ἢ ἐγκύμων. ἰδ' αὖ πάλιν. ἰδὺ πάλ
λιν πρόσειμι τοῖς φυτοῖς. ⲧ εἴθ' ἵν μοι ῥοικὸν, ῥοικὸν δ'
καμπύλον. Αρχίλοχος. Αλλά μοι ῥοικός τις εἶκ
κατὰ κνήμην ἰδεῖν. Λαγῳβόλον ἢ, ξύλον, ὦ δυφεύγον
τες, οἱ λαγωοὶ βάλλον. ἢ ὅλως ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν,
ἐπὶ χεῖρ γενέσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον οὖσαν
βλάπτῃ τὴν βοῦν. ⲧ θάσσαι μ' ὦ Κορύδων. ἀπεροφὴ δ'
χῆμα. κατὰ γὴ δ' σωπώμενον ἀπεχόμενος ὁ βάτης
ἀπελάσαι τὴν σάμαλιν, ὑπὸ ἀκάνθης ἐτύπη, ⲧ δεῖ
ται τοῦ Κορύδωνος ὀξελεῖν αὐτήν. διὸ ⲧ πρὸς αὐδ'ν
ἀπέστρεψε δ' λόγον ἡ φησί. θάσσαί με πρὸς τὸν δίος,
ἄρτι γάρ με ἄκανθα ἐπάταξε πρὸς δ' σφυρόν. ⲧ Αρ
μοῖ μ' ὡδ' ἐπάταξεν. εἰ μὴ φιλοῦτ, δ' ἀρτίως ἡ νε
ωσὶ σημαίνει εἰ δὲ θασύνετ, δ' ἡρμοσμένως. δ' ἢ βα
θεῖαι, ἀντὶ τοῦ ὑπορμεπέθεισ, ἡ μετέφροι. ⲧ ταὶ ἀβα
κτυλίοις ἐντί. ἀβακτυλίσ, εἶδος βοτάνης, ἢ ἀ
κάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροίκων γυναῖκας, ἃ

βάκτοις πρίειν δὲ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀβάκτυλίδας, τὰ ἄγροιολαβήκανα φασίν. Ἔχω τέμιν. ἄστε ἡ αὐτά. κρατῶ αὐτήν, τὴν ἄκανθαν δηλονότι. ὁ δὲ ἄστε, τῶν λύνατο ὁ ἴστε. ὁ, καὶ, πεισάσσ, ὥστε πρὸς ἡμᾶς ὁμήρων. Ἰῶν, ἀμόθεν γε θαὐθύτατερ λόσ εἰπὲ Ὁ ἡμῖν. ἐκβαλὼν δὴ τὴν ἄκανθαν, σείκνιος βάτ[ω, Ὁ φησὶν ἄστε ἡ αὐτή. Ὁ ὀσίχον ὀδὶ ὁ τύμμα, ἡ ἀλίκ ἄνδρα. βαβαί. ὅσ ὀδὶ ὁ ἦν πλησὶν πριοῦν. δηλῶκαδ ἐμφαίνει, τότε μέγεθος τοῦ ἀνδρὸς, Ὁ τὴν σμικρότητα δὲ ἀκαλυθῆς. ὁ ἡλίκ πρὸς ὁν ἄνδρα. ἵν ἦ, μικρὸν ὂν ὁ ἴυμμα, ἡλίκον ἄνδρα, τοτέστι μέγα ἢ ἀνδρεῖον δαμάζει. ἢ ὁ ἡλίκον ἐπῤῥῆμα πῶς, ἀντὶ τοῦ ὁπίσω δαμάζει ὁν ἄνδρα. Ὁ μὴ ἀνάλιτος. ἤγουν ἀνοπόδητος. ἐξ οὗ Ὁ πέδιλον, ὁ ὑπόδημα. ἥλιτ δὲ ὁ ὑπόδημα, πρὸς ὁ ἐλίσσειν ὁν πόδα. ἀνέλιτος δὲ οἰνοεῖ, ὁ μὴ ἐλίσσων ὁν πόδα. Ὁ καὶ ἀπαλαθοι κομόων τι. κομόωντι ἀντὶ τοῦ κομῶσιν, ἀκάνθας ἔχουσι. κόμαι δὲ ῥάμνου Ὁ ἀπαλάθοι αἱ ἄκανθαι. ἀπαλαθὸς δὲ εἶδος ἀκαλυθῆς, ἢ πλεκέντου αἱ ἔλαφοι, ἀπθυήσκοιεν. ἀπαλαθὸς εἴρηται, οὐ ὁ μὴ ῥαδίως ὑπὸ τοῦ πλεκέντων ἀπαθῆ, ἢ οἱ ἀφαιρεῖθαι. εἶτ' ἄγε μοι Κορύδων, ὁ πρόνοιον ἢ ἐπὶ μύλλ. ἄτε εἰπέ μοι ὦ Κορύδων. ὁ πρόνοιον. ὁν πατέρα λέγει τοῦ λίγωνος. ἄρα ἐπὶ ἐλαύνει ἤγουν, θελεῖ ἐκείνη τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ τὴν μέλανασ ὀφθὲ ἔχουσαν, ἧσ ἕνεκα πρὸ ἐρωτικὸν πάθος ἐλέ

θος ἐξέλεξα θ; μύλλῃ, ἐλαύνῃ, ὠθεῖ. πρὸς τὸ ἀλοῦντων, καὶ τῇ κόπῃ τοῦ μόλου ὠθουντων. ἀκμὰν ὠλλαῖε. οὐχ ὡς λοιδρῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος, καὶ ὑποκοινόμενος τοῦ λέγει. πρὸ ὀλίγου δ' αὐτὸν ἐπλθὼν, καὶ πρὸς τὴν μάνδραν, ἢ μαλκῆραν, ἢ βάκτραν. τειχῶς δὲ φέρεται ἐν τοῖς ἀνπιγραφοις, κατελάμβανον ὁπωνίκα ἐνάργεια. τὴν μετ' αὐτῆ ἡλονόπ μίξιν. καὶ πρὸ τὴν μάνδραν, τὴν τῶν προβάτων ὀρκάνην. ἢ μάκτραν, ἢ βάκτραν, ἢ ὅτι σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδὲς, οὗ φυρᾶν εἰώθασιν. ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ μάττειν καὶ φυρᾶν ἐν αὐταῖς τὰς μάζας. Φιλοίφα. τὸ γένος, ἤγουν ὁ φιλῶν τὸ βυσσάζειν. φιλοβυσσάσα. οἰφεῖν δὲ τὸ βυσσάζειν. ὅστω καὶ πρὸς Αλεξανδρεῦσιν κόροιφος λέγεται, ὁ κόρκορ οἰφώμενος. ἢ οἰφεῖν τὸ βυσσαζειν ἀπὸ τοῦ ὀπιαεύειν. ἔνθα καὶ οἰφωλιὰς γινή. ὅθεν καὶ πρωιμία. ἄεισα χωλὸς οἰφεῖ. ἤν φασὶ δυσδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθέζομενοι, βυεχῶς ἀφοδυσάζουσιν. οἱ δὲ φασὶ τὴν πρωιμίαν ἐν τοῦθεν ξοῆναι, ἤγουν δυσδοθῆναι. αἱ ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γενήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρεῖοτερον αὐτῶν γένηται. καὶ τοῦτοις ἀνδροθεῖσι βυίασι. σκυθῶν τὸν λεγόντων καλὸν βυεῖναι αὐτὰς ἑαυτοῖς, ἐκεῖναι δὲ φασιν, ἄεισα χωλοὶ οἰφοῦσιν. Η Ἀστυείσκοις. τὸ Ἀβύρωις οἱ πλείονες φασιν ὡς καὶ τὸ σφλινοὶ, καὶ πᾶνας. ὡς αἰχύλος μὲν ἐν πλαύκῳ. Σοφόκλης δὲ ἐν Ανδρο

μέλα. οἱ σάτυροι καὶ οἱ πάνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ σάτυροι ζωοῦροι, σῦλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. ἀπὸ τοῦ σάθης περίκεται ὁ σάτυρος. σαθὴς δὲ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις. Ἄλλως. Ἡ Κυπρεῖς κοι. ἀκρατεῖς οἱ σάτυροι ἐρώτων. λέπεται δὲ παρὰ σάθη. σάθη δὲ σῶμα ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ καὶ πέος λέπεται. κακοκναμοῖσιν ἐείσθεν. ἐπεὶ δὲ καὶ αἶγας ἔχουσι λάσιοι πόδας. καὶ ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κρημνῶν, κακοδέρμοις.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΕ ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸν εἰδύλλιον, Αἰτολικὸν καὶ πιμωνικόν. οἱ δὲ δυλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσὶ κομάτας, καὶ λάκων, Δωρεῖς. Αἶγας ἐμὰ τὴνον δὲ πιμένα δὲ συβαρίταν. Ἰστέον ὅτι τὸ μὲν πόλει δὲ ὄνομα ὁ κομάτας, ὃς καὶ ὑμάρου τοῦ συβαρίτου νέμει αἶπας. τὸ δὲ πιμένος, λάκων, ὃς δουρίου συβαρίτου νέμει θρέμματα. Τὸν συβαρίταν. σύβαρις, πόλις Ἰταλίας, καὶ ἀπὸ οἰκιστοῦ τινος, καὶ ἀπὸ συβάρεως ποταμοῦ. νῦν δὲ καλεῖται θούριον, ταῦτ' ὂν θούριον καὶ σύβαρις. λέγουσι δὲ ὅτι ὑπὸ τῶν κροτωνιατῶν καθηρέθη καὶ σύβαρις. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι, αὐτὴν ᾤκισαν, καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν δὲ ὄνομα, καλέσαντες αὐτὴν θούριον, ἀπὸ θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος. καὶ θούριος, ὄνομα κεῖται καὶ ὁ ὁρμητικός. Τὸν λάκω